

Selmezbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 75/III. sz. a. hóvá a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás, ingyen adatik.

Felhívás előfizetésre.

Lapunk a mai számmal a harmadik évfolyamba lép; létjogosultságát ezzel beigazolvva látjuk. — Amidőn tehát ez év kezdetével előfizetésre hívjuk fel e város és vidéke tisztelt közönségét, egyben biztosíthatjuk arról is, hogy a lap eddigi irányát azon kibővítéssel, mely szerint érdekkörét a közeli vidékre, különösen a korponai, báti és bakabányai kerületekre óhajtja kiterjeszteni, folytatni fogja és teljesebben független álláspontot fog ezentúl is elfoglalni városunk és jelzett vidékünk közérdekének képviselőjében.

Iparkodni fogunk arra, hogy lapunkat nemcsak az eddigi nivón tartsuk, de erőnkhez és tehetségeinkhez képest azt fejlesszük. Gondoskodtunk tehát arról, hogy az így kitágított érdekkörhöz megkívánt tudósítónk legyenek, kik már a jövő számtól kezdve lapunkat hetenként közleményekkel és hírekkel szívesek lesznek ellátni.

De kérjük városunk és vidékünk nagy közönségét is, hogy minden oly ügyekben, melyeket nyilvánosságra hozni jónak látna, minden tartózkodás nélkül, teljes bizalommal lapunkhoz forduljon, részünkről biztosítva a legszigorubb titoktartást.

Lapunk előfizetési ára az eddigi marad; azaz:

egész évre 4 frt.
fél évre 2 frt.
negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára: 10 kr.

A szerkesztőség.

A második ezredév kezdetén.

Vissza visz a képzelet, azon időkbe, melyek talán nem pontosan ezer év előtt folytak le, de melyek ezredévi emlékét az elmúlt évben ünnepeltük. Elképzelem és mintegy lelki szemem előtt látom azon szellemileg és fizikailag ép, hatalmas embereket, kik a honfoglalás munkáját vezették és abban segédkeztek.

TÁRCZA.

Letűnt egy év.

No lásd galambom, újra, újra,
Letűnt egy év, le nesztelen;
Mi soknak volt ez a tanúja,
A mi fölött ma könnyezem.
Ez év alatt terült a búra
A kedv, a játszai szerelem; —
Szétfoszla, mint a kőd, reményem,
Csupán emléke áll egészen.

Emlékszel-é, hogy mily esengve
Beszéltél hozzám egykoron?
Emlékszel-é, mikor merengve
Bolygánk a lombtalan soron?
Tudom: mi sem jut már eszedbe,
Hogy emlitem: ne vedd zokon!
Lásd, nem birom én elfeledni,
Pedig talán csak ábránd . . . semmi!

Egy év előtt . . . ma ép egy éve,
Mi végtelen boldog valék,
Szemem jövőbe bizva néze,
Derült volt szertesztét az ég.
Ma már az évvel itt a vége,
Borús a meny, elmúlt a kék . . .
Lemondok én, nincs könyvesésem,
S utódomat mosolygva nézem!

Félegyházi Endre.

Nem a nyers erő és vad bátorság szempontjából akarok én visszagondolni e harcos időre, hanem inkább azon példátlan politikai mérsékletre, melyet a már akkor nagy-lelkű magyar nemzet az általa legyőzött népekkel szemben tanusított.

Ki merészeli szemére vetni e győző nemzetnek azt, hogy az itt talált népekkel kegyetlenül bánt volna el és azokat kiméretlenül letiporni akarta volna?! Hisz a történelem egy ezeréves nagy időszaka kétségkívül bizonyítja, hogy a magyar nemzet e népeket testvérül fogadta, azokat minden tekintetben egyenjogositotta és maga örködött azon, hogy a népek e jogai is csorbíthatatlanul fentartassanak.

Még a honfoglalás utáni évszázadokon is mindig kimutatta a magyar nemzet nagylelkűségét.

Hiszen legveszedelmesebb és legádázabb ellenségével, a törökkel is, igaz, hogy borzasztó áldozatok árán, meg tudott békülni.

Ma is azt mondja a magyar, hogy a tót atyafia; hogy a német sógora; hogy a horvát testvére; hogy az oláh barátja; hogy a lengyel bajtársa; és hogy a török szomszédja.

Már ebből is kitűnik, hogy a magyar ugy a bentlakó, nem magyar ajku népeket, mint a szomszédságában lévő nemzeteket rokonainak, vagy legalább is benső barátainak kívánta fogadni és tekinteni.

A 48-as évet megelőző ideig senkinek sem jutott eszébe azon őszinte, jó testvéri viszonyt megbolygatni, mely a magyar és a bentlakó, idegenajkú nemzetiségek között fennállott.

Selmezbánya történetéből.

(Történelmi vázlat egy német nyelvű, mult századbeli kézirat felhasználásával.)

XXVIII.

Nem kellemes az, ha az ember látja a baj közeledtét, s még sem tud előre menekülni. Ilyenféle helyzetben volt a felsőbiebertárnai administrator. Látta hogy a munkát ugy folytatni, mint eddig, nem lehet. Pénz nem volt, rendesen fizetni nem lehetett, s így a járgánylovak tulajdonosai is türelmetlenkedtek. Az administrator tehát fogta magát s 1643. augusztus 12-én bejegyeztette a bányabírósi jegyzőkönyvbe, hogy a kisebb részesek ellenkezése, a ló birtokosok akaratosságára és a munkások engedetlensége kényszerítte őt a vízemelés abbanhagyására Felsőbiebertárnán. E nyilatkozatra azután 1643. augusztus 25-én Reitter Ulrich és Khayser Mátyás tiltakozást nyújtottak be a bányabírósnál, melyben hangsúlyozták, hogy a kamara több ezer forinttal tartozik nekik, mit ha megadott volna a kamara, ők tovább viselheték volna a költségeket.

A következő évben sem fordultak jobbra a dolgok, sőt ellenkezőleg. A kezelési költségeket a lehetőség határáig leszorították s a mellett az is határozottat, hogy a tisztek fizetései ne a bánya költségei közé számíttassanak, hanem fizesse az a kinek tiszviselője az illető. Sepertek az ajtó előtt, de már akkor késő volt. S nem hogy erélyes és szakavatott ember kezébe adták volna az egészet, ki talán még valahogy segíthetett volna a bajon, de még üres alkímisztikus bolondságokon törték a fejüket azok odafönt, t. i. az alsó ausztriai kamara tanácsosai, kik a bányászat főintézői voltak. 1644. márczius 16-án egy rendelettel

Átok érje azt a tényezőt, mely e jó viszonyt felbolygatni elég vakmerő volt. Átok sujtsa azokat is, kik ez ördögi munkában segédkeztek és még most is segédkeznek.

Mi célja legyen annak, hogy egy ezredéven keresztül oly benső testvéri kapcsolatban éltek népek között az általános béke megzavarassék, a testvéri utálatos, czudar harez folytatassék?!

Mily célt kíván elérni egy ezeréven keresztül jó testvéri viszonyban élt néptöredék, — nevezzük mi is hát, habár ez elnevezéstől irtózzunk: nemzetiség — azzal, hogy a saját hona, saját anyaföldje, legjobb barátja, jogain gyámkodó testvére ellen merészeli felemelni Kain fegyverét?!

Hiszen a közös anya elvérézésével elvérik ő is! Hiszen a közös anya gyengítésével gyengévé lesz ő is! Hiszen a közös anya boldogságával az ő szerencséje is karöltve jár!

Miért hát e rút áskálódás és nemtelen ármanykodás azon közös anyánkat képező hazánk ellen, mely ezer év óta magyar haza volt, most is az és a magyarok istene gondoskodni fog arról, hogy még sok ezer esztendőn át is az maradjon.

Nem bírjuk felfogni, hogy e nemzetiségi áskálódásoknak miként akadhatnak hivi; mert hogy izgatói, agitátorai és e veszedelmes irány állapotolai akadhatnak, azt különféle okokból, melyek azonban bizonyára nem tartoznak a nemesek közé, elhinni és megmagyarázni is képesek volnánk.

küldtek az administratornak, melyben meghagyták neki, hogy Ő Felsege számára küldjön néhány ásványt és egy zacskó „vaporet mineralium”-ot is. Ez a kannibalis szó körülbelül annyit tesz, mint: „ásványok gőzei” s miként lehet ezeket zacskóba fogni, erre megadták a rendeletben a részletes utasítást.

A bányában nedves vaszonlepedőt kell kifeszíteni, ott hol olyan gőzök vannak; ezek azután ráülepednek a lepedőre, melyet koronként ki kell facsarni. A leesepegő mérges folyadékot fel kell fogni egy bőrzacsokba; ha ez már így megtelt, jól be kell kötözni és lepecsételni s külön emberrel Bécsbe küldeni; de jól vigyázzanak s jól lelkére kössék az embernek, hogy ez csen éjjel utazzék s nappal mindig árnyékban pihenjen, mert ha a nap rásüt a zacskóra, azonnal kiszívja a „vapor”-t s a folyadék elveszti minden erejét.

Láthatjuk, hogy amaz urak fejében sem lehetett igen egyéb efféle „vapor”-nál, s kár, hogy a nap ki nem szivta. Azt azonban föltehetjük, hogy a selmezi bányász urak, daczára minden felületességük és könnyelműségüknek, még sem voltak olyan „vapor”-os fejűek, hogy e bámulatra méltó rendeletnek elegendő tettek volna. Legalább semmiféle irat sem bizonyítja az ellenkezőt, s az akkori viszonyok sem voltak olyanok, hogy ily — dolgokkal foglalkozhattak volna.

1644. márczius 30-án fellázadtak a felsőbiebertárnai munkások a fizetés elmaradása miatt. A dolog ugy esett, hogy a husvét előtti fizetésre nem volt elegendő pénz, s a munkások bérének csak egy része fizettetett ki s meg lett ígérve a munkásoknak, hogy legközelebb megkapják a többit is. A munkások ehhez nyugodtak; de napra nap, s az ünnepek is eltelvén,

Mi tehát azokhoz fordulunk, kik nem tartoznak még e nemzetiségi tanok alapostolai közé, hanem kik csak tényleg lettek vezetve és bizonyára önhibájokon kívül, hogy ne hallgassanak a hamis tanokra s ne adjanak hitelt azily ámitgatásoknak, hanem térjenek vissza, és maradjanak kitarthatóan az igaz magyar haza anyai szárnyai alatt.

Még az se tántorítsa el a hazafiúi hűségtől, ha netán tapasztalják, hogy hiszen a tősgyökeres magyarok között is akadnak olyanok, kik elveiket mintegy elfogadni látszanak.

Megengedjük és elég szomorú, hogy ez megeshet, de ez bizonyára csak önző számításból és egyéni érdekekből történhetik meg.

Szavainkat azzal végezzük: Vajha a magyar nemzet főállása második évezredének kezdetén ezek a csunya testvéri torzsalkodások megszűnének és a régi üdvös béke mindenben édes magyar hazánk egész területén helyre állana.

Selmecz-Bélabánya szab. kir. város rendőrkapitányi hivatalának 1896-ik évi tevékenységi kimutatása.

I. Ügyszámok.

1. az általános rendőri iktatóba érkezett	8166	ügymb.
2. a kihágási	1108	"
3. az iparkihágási	17	"
4. táncz és zeneengedélyi	50	"
5. az anyakönyvi iktatóba, és pedig:		
a) belvárosi	154	"
b) bélabányai	125	"
c) hodrusi	101	"
d) steffultói	74	"
6. tanácsai előadói ügyi	1585	"
7. elnöki pénznapló iktatójába	241	"
8. belvárosi rendőrbiztosi iktatóba	829	"
9. bélabányai rendőrbiztosi és kézbesítési iktatóba	1355	"
10. hodrusi rbiztosi és kézbesítési ikt.	1092	"
11. steffultói	1164	"
12. bankai	170	"
13. f-fuchslochi	190	"
összesen	16421	ügymb.

II. Kiszabott bírságok és díjak.

1. a kih. büntető törvény alapján kirótt bírságok	1303.50	frt.
2. mezei rendőri bírságok	362.30	"
	Átvitel	1665.80

s pénzük mégsem fizettetvén ki, márczius 30-án összesereglettek a királyi könyvvivőnél s azonnali fizetést követeltek. A bányabíróhoz is mentek s a dobot kívánták, hogy avval járassanak. Lázadásuk okául azt hozták fel, hogy ők tudják, hogy Scholtz György, a könyvvivő, Steifenegger Venczel, a gondnok és a bányairnok meg akarnak szökni a válatott ezüsttel. Azután felvonultak a munkások a kamaraház előtt dobszóval, kardosan, puskákkal, égő puskakanócokkal. Küldöttséget menesztettek a könyvvivőhöz azon izenettel, hogy ők bérüket akarják, s ha ki nem fizettetnek, ők lefoglalják az ezüstöt, mert Rákóczy hadai közel vannak s attól lehet tartani, hogy az ezüst elvész, s akkor azután végkép fizetés nélkül maradnak. A könyvvivőnél akkor a bányabíró és gondnok is jelen volt, kik mindenképp igyekeztek a lázongókat lecsillapítani, mi azonban nem sikerült, mert a munkások határozottan kijelentették, hogy ők egy tapodtat sem mozdulnak onnét, nehogy az ezüst elvitessék. A városi bíró is oda jött s csendesíteni, békéltetni igyekezett őket, de ez sem használt; meg kellett nekik ígérni, hogy a válatóban lévő ezüst, ha kikészül, kezeikbe adatik.

Ez ígéretre a munkások elvonultak ugyan, de már másnap reggel tömegesen elmentek a bányabíró lakására s elvitték a zászlót, dobot és fegyvereket s innét a könyvvivő lakása elé vonultak, kihez most is küldöttséget menesztettek. E küldöttség szónoka Weber Mihály, felsőbiebertárnai telepíró volt, ki előadta, hogy ők bérüket kívánják. A könyvvivő mit tehetett? Mézes beszéddel türelemre intette őket és bort hozatott fel, hogy szavainak üdvös nyomatókat adjon. E pillanatot felhasználta a bányabíró, ki ott volt s eltávozott. A munkások megpillantották őt, s azt kívánták, hogy nekik beszédet tartson, de ő a zsvajgás alatt elosont közülük s elmenekült.

A munkások éktelenül zajongtak; egy csapat a kapunak ment, a zárt letörte s a kaput feltörte, mások lövöldöztek a házra; iszonyu zaj volt, s képzelhetjük, hogy a könyvvivő ur nem érezhette magát a legjobban. Az odajött városi bíró is hiába csitította a lármázó

Áthozat	1665.80	frt.
3. szegény alapot illető bírságok és díjak	1112.56	frt.
4. állategészségügyi bírságok	391.—	"
5. ipardíjak és bírságok (A,B,C,D,E,F,G)	383.—	"
6. tanoncz felvételi és felszabad. díjak	350.—	"
7. erdei bírságok	561.51	"
8. utrendőri bírságok	95.50	"
9. ker. betegs. pénzt. bírságok	34.65	"
10. legeltetési bírságok	63.90	"
11. véderő kih. bírságok	408.—	"
12. dobolási díjak	26.50	"
13. tűzrendészeti bírságok	13.30	"
14. iskolamulasztási bírságok	25.50	"
15. ebadó	267.88	"
16. halászejgyek ára	2.50	"
17. más hatóságok megkeresései folytán beszédett és illetve kikézbessített bírságok és díjak, továbbá tánczvigalmak rendőrdíjai (elnöki pénznapló)	3302.22	"
18. mezei termékek hamisítása miatti bírságok	—	"
19. halászati bírságok	—	"
összesen	8703.82	frt

III.

Az 1896. évben a rendőri fogházban összesen 335 egyén volt elzárva, ezek közül 286 férfi és 49 nő, a kik által a fogházban eltöltött napok száma 634.

IV. Cselédügy.

A városban két cselédhelyező intézet van, melyek azonban nem képesek eleget tenni a közönségnek, miután a szolgálatot kereső leányok száma igen csekély, a minek oka részben az, hogy a leányok az itteni gyárakba járnak, részben pedig az, hogy az itteni születésű cseléd leányok itt helyben a legtrikább esetben lépnek szolgálatba, hanem inkább Budapestre mennek szolgálni, ahol aranyos életet vélnék feltalálhatni.

A hivatal által 1896 évben 141 db. cselédkönyv lett kiállítva.

V. Tolonczügy.

A város területéről 1896 évben összesen 30 egyén lett eltolonczolva és pedig nagyjából részben csavargó leányok.

VI. Közérkölesiség.

A közérkölesiségre nézve a múlt évi rendes viszonyok állanak fenn.

VII. Piaczi rendészet.

A városi piacra behozott mindennemű élelmi czikk minden hetivásáron rendőrileg felügyelve és megvizsgálva lett; és a piszkos, vagy rosz élelmi czikk elkoboztatott. Ezen vizsgálatoknál a tisztí főorvosnak a városi állatorvos segített, miután a tisztí főorvos óriási nagy elfoglaltsága mellett egyedül nem képes minden ezen dolgot elvégezni. Ez alkalomból ismét ki kell

tömeget. Nem volt más mód, mint újra biztató ígéretre folyamodni. A könyvvivő kijelentette, hogy az ezüstöt el fogja zálogosítani 1000 forintért, hogy őket kifizethesse. De a munkások mindaddig nem hittek szavának, míg Khayser Márton eléjük nem lépett s meg nem ígérte, hogy megkapják a bérüket. Erre azután letették a fegyvereket, de a könyvvivő még 8 akó bort kellett hogy adjon nekik áldomásul.

Rákóczy nem sokára ezután elfoglalta a bányavárosokat. Hogy ez által a bányászat ügye nem javult azt gondolhatjuk. A kincstárnak nem volt pénze, hogy a költségeket fedezhesse, a munkások nem akartak dolgozni s úgy nyilatkoztak, hogy a hadseregbe akarnak lépni.

Nem volt mód kimenekülni a szorult helyzetből; elvégre az administrator azon ajánlatot tette a kisebb részeseknek, hogy a kamara részeit vegyék hűbérbe. Ez nyílt bevallása volt a kudarcznak, de az előbbi viszonyokat továbbra is fenntartani lehetetlen volt.

Az ajánlatra Reutter Ulrich György 1644 május 25-én kijelentette, hogy Felsőbiebertárnai üzemét következő feltételek alatt kész átvenni:

1. A rég megígért magasabb ezüst-beváltási árt azonnal léptessék életbe s egy márká ezüstöt fizessenek azonnal, mihelyt beadtatik, minden levonás nélkül 10 forinttal.

2. A munkások elégedjenek meg avval, mi, a kohóköltségek fedezése után, a beváltott ezüst értékéből megmarad; a többit akkor követeljük ha áldás leend,

3. Az ércvájárok fizessék a repesztő port, fagygyút és kovácsköltséget; a szakmány e szerint állapítandó meg.

4. A kohómunkásoknak mázsánként csak 1 forinttal fizetlenség a kohóköltségek; ha pedig a költség nagyobb: arra várjanak jobb időköz,

5. Az érczek tartalma a részesek kémlelése és az esküdt kémleléz szerinti tartalom közt egyenlítették ki, s a kohó munkások térítsék meg a netán mutatkozó fémvesztésüket.

emelnem ama igen hátrányos körülményt, hogy az egész városi törvényhatóság területén csak egy tisztí orvos van és az a tisztí főorvos, a ki ugy az I-ső mint a II-ik foku egészségügyi hatóságnak szakközvege és így bizony a legjobb akarata és törekvése mellett sem lehet a közegészségügyeket pontosan végeznie, és újból ajánlom a külön rendőrorvosi (vagy nevezzük a tisztí alorvosi) állás sürgős rendszeresítését.

VIII. Iparügy.

E városban jelenleg a következő gyárak állanak fenn:

1. M. kir. dohánygyár;
2. Légszeszgyár;
3. Kőtőgyár (Selmeczen és Hodruson)
3. Ólomesőgyár (Bélabányán;)
5. Czipőgyár;

mely gyárakban összesen 1558 munkás dolgozik, nagyjából részben nők.

A kis iparosok száma is növekedett; 1896 évben kiadatott:

1. 23 iparigazolvány,
 2. 7 iparengedély,
- Ellenben bevonatott;
1. 8 iparigazolvány
 2. 1 iparengedély.

1896. évben kiállított 347 munkakönyv és 14 ideiglenes bizonyítvány; nyilvántartatik 181 iparos-tanoncz és 207 iparossegéd.

IX. Közegészségügy.

Az 1896. év folyamán, a mennyire azt a tisztí főorvos ideje engedte, a lehetőség szerint megletek vizsgálva a középületek, boltok, korezmák és iskolák; valamint az italok is és pedig a szesznek két ízben vegyi úton is, mely vegyi vizsgálat a szesznek tisztaságát állapította meg. Megvizsgáltattott továbbá az összes tanuló ifjuság szeme az intézetekben, mely alkalommal trachoma betegség nem találtott.

Fertőző betegség e hivatalnál a kezelőorvosok által az egész év folyamán összesen 120 jelentetett be.

A közegészségügy kérdésénél kénytelen vagyok újból a tisztí orvosi hiányt jelezni, mely is nagyban bénítja a hivatal eljárását.

X. Katonaügyek.

A fősorozás 1896 évi april 16-án vette kezdetét s april 17-én fejeztetett be.

Az ujonczozáshoz felhivattak a fő és utóállítások alkalmával:

I. korosztály	159.
II. "	98
III. "	81
magasabb "	1
összesen	339

Ezek közül besoroztatott

6. A bányabíró és administrator tartsa fön az egyetértést a bányapolgárok között s minden bányapolgárnak jogában álljon a szükséges anyagoknak reá eső részét természetben beszolgáltatni.

7. A fizetés a bányapolgárok jelenlétében eszközöltessék, s minden hamis elszámolás meg legyen büntetve.

8. Az arany értékéből a keresztér feltárásának és aknák fenntartásának költségei, valamint a tiszték és ügyelők fizetései fedeztessenek.

E tárgyban még több értekezlet is tartatott, míg végre az egyezmény Szt. Kereszten létre is jött, hová a kisebb részesek kihívták e czéltől az adminisztrátort. 1644 junius 14-én bejegyeztetett a bányabírósi jegyzőkönyvbe, hogy a Siceli társulat (Ehrenreutter Agoston János, Reutter Ulrich György, Khayser Mátyás és a többi) a kincstár felső biebirtárnai 11¹/₂/16-részeit hűbérbe átvette s következő intézkedések tétettek:

A bányabíró számára beszámítható hetenként 2 frt, Weindl Gáspár bányatiszt kap hetenként 3 forintot s így hetenként Ertl János sáfár 2 frt. 50 denárt, József bányairnok 2 forintot, Hueber Ábrahám bányairnok 1 frt. 50 denárt, a régi 3 bányaugyelő egyenként 2 forintot, a bányabírónak ércosztási díj 84 denár János mester borbély (Baader) bére 1 forint, szombatonként fizetésekor kiadható 1 forint, a zúzóérczek felosztójának jár hetenként 60 denár, az őrnek 1 frt az esküdt kémleléznek 60 denár, az ácsmesternek 2 forint, egy ácslegénynek 1 frt. 50 denár, egy napszámoknak 60 denár. Munkában marad: 9 ács, 9 ácssegéd, 2 csatlós, 6 csillér à 23 denár, 12 villás à 9 denár, 12 takarító à 7 denár, 8 járgányló. Hétfőn és szombaton beszámítható étkezésre 2 frt, és 30 itcze (Seitel) bor. Az erdőőr bére 80 denár. —. 1644 julius 5-én a királyi kohó leletezése is megtörtént s ez is átadatott a Siceli társaknak.

(Folyt. köv.)

a) a hadsereg és póttartalékába

I. korosztály	28
II. „	11
III. „	—

összesen 39

b) a honvédség és póttartalékába

I. korosztály	8
II. „	2
III. „	5

összesen 15

Besoroztatott tehát összesen	54
Visszahelyezettek	170
Fegyverképtelennek találtatott	78
Törültetett	12
Távolmaradt	14
Időközben elhalt, másutt nyert illetőséget, vagy tévesen felvétetett	11
összesen	339

Az 1896 és folyamán katonai atvonulás nem történt, kivéve az október 28-án megtartott képviselő választáshoz két karhatalom, mely a 25 gyalogezred 1. századából állt és pedig 1 százados, 1 hadnagy, 1 őrmester és 50 legényből.

A 1896 év folyamán idegen illetőségű tartalékos jelentkezett és pedig:

közös hadseregbeli	387
honvéd	70
összesen	457

XI. Állategészségügy.

A törvényhatóság területén az 1896 évben az állatok között járványos betegség fellépett és pedig rag. száj- és körömfájás 19 db. ezt sikerült egy udvarra szoritani, s 14 nap alatt gyógyultak; sertés vészben megbetegedett és elhullott 11 drb. sertés, egy tehén antraxban hullott el, 8 ló takonykór végett irtatott ki, más betegségben elpusztult 2 db. ló és egy tehén.

A közbiztonság levágatott:

Bika	49
Ökör	261
Tehén	468
Növendék állat	330
Borjú	380
Juh	1920
Bárány	666
Kecske	39
Sertés	924
Hodruson levágatott összesen	733
Steffultón „	517
Bélabányán „	311
Helyb. mészárosok behoztak levágva	173
Vidékiek behoztak levágva	1920
Összes fogyasztás e szerint	8691

Közfogyasztásból kizárattott a belvárosban 268 kóros máj és 6 tüdő, azonkívül 2 darab marhának feje és lábai rag. száj és körömfájás végett, valamint 3 db. borsókás sertés.

Hodrusbányán megsemmisítettett 13 máj, 4 tüdő és 1 borsókás sertés.

Bélabányán 3 máj és két tüdő.

Marhalevél kiállított	átíratott
a) belvárosban	1513 2546
b) Bélabányán	375 190
c) Hodrusbányán	228 130
d) Steffultón	227 146

Anyakönyvi ügy.

1896. évben következő bejegyzések eszközöltettek az egész város területén u. m.

I. Belváros, Rovna és Banka.

1. Születési eset	388
2. Halálozási eset	309
3. Házassági „	80

II. Bélabánya, Györgytárna.

1. Születési eset	79
2. Halálozási „	72
3. Házassági „	12

III. Hodrusbánya.

1. Születési eset	94
2. Halálozási „	68
3. Házassági „	17

IV. Steffultó és Szitnyató:

1. Születési eset	101
2. Halálozási „	55
3. Házassági „	15

így tehát összesen

a) Születési eset	662
b) Halálozási „	504
c) Házassági „	124

A halálokok között 8 baleset és 8 öngyilkosság volt. — A 124 házasságkötés közül csak egy nem lett egyházilag megáldva.

Ebből láthatjuk, hogy a a rendőrkapitányi hivatal mily óriási feladatnak felel meg.

Ujdonságok.

— **Személyi hírek.** Farbak István országgyűlési képviselőnk rövid itt tartózkodás után ismét Budapestre visszautazott. — Id. Richter Károly a kereskedelmi és hitelintézet pénztárnoki állásáról január 1-jével lemondott.

— **Horváth Béla főispánunk** e hó 11-én érkezik városunkba és elnökölni fog a 12-én tartandó törvényhatósági, valamint a közigazgatási bizottság gyűlésén is. Ezen látogatása alkalmával számonkérő széklet is tart. Reméljük, hogy ezuttal ezen városszerte örömmel várt látogatás utjába akadály gördülni nem fog.

— **Kitüntetés.** Ő csász. és apostoli kir. Felsőe f. évi december-hó 4-éről Bécsben kelt legfelső elhatározásával Hüttl József m. kir. min. tanácsos és selmeczi bányaigazgatónak saját kérelmére történt állandó nyugalomba helyeztetése alkalmából sok évi hű szolgálatai és a bányászat terén szerzett érdemeiért legfelső elismerését legkegyelmesebben nyilvánítani méltóztatott.

— **A bányaigazgatóság feloszlására** vonatkozó és városunkban is elterjedt hír, mint azt képviselőnk polgármesterünknek sürgönyözöte, teljesen alaptalan és légből kapott.

— **Ujévi tisztelgések.** Habár épen ma egy hete annak, hogy városunkban a hivatalos ujévi tisztelgések végbementek, mégis jónak látjuk ezekről megemlékezni, mivel azokból újból láthattuk, hogy hivatalainknál a kollegiális szellem és jó harmónia még mindig megvan. Sylvester napján üdvözölte a városi tisztikar polgármesterünket. A tisztikar nevében Krausz Kálmán főkapitány szólott, ki őszinte szép szavakkal üdvözölte a polgármestert biztosítva őt a tisztikarnak személye iránti ragaszkodásáról. Polgármesterünk tudomására hozva a tisztikarnak, hogy Horváth Béla főispán és Majthényi László val. bel. tit. tanácsos volt főispán átiratilag küldötték üdvözlőlevelüket és kiemelve a letűnő év millenáris jelentőségét, megköszöni a városi tisztikarnak Krausz Kálmán főkapitány által tolmácsolt kívánatait és a maga részéről is biztosítja a tisztikart arról, hogy a legjobb s a legőszintébb baráti vonalozással viseltetik iránta és a tisztikar minden egyes tagjának is a legjobbat kívánja. Lelkes éljenzéssel lett úgy a főkapitány üdvözlő, mint a polgármester megköszönő beszédje fogadva. A tanácssteremben egybegyűltek már-már oszladozni készültek, a midőn a polgármester meleg szavakat intézett még Bernhardt Adolf városi tanácsnokhoz, mint a városi tisztikar nesterához. Az ősz szenátor megköszönte ezen őt ért kitüntetését kiemelve, hogy azt csak leginkább fehér szakálának köszönheti, de azért nem fog megszűnni a várost és annak érdekeit tőle telhető módon továbbra is szolgálni. A tisztviselők egy része még Sztancsaj Miklós főjegyzőnek és Krausz Kálmán főkapitánynak is gratulált. Ugyane napon üdvözölte a helybeli kir. járásbírószág személyzete is Liha Antal új járásbírókat. Ez alkalomból Ágoston J. joggyakornok üdvözölte rövid, de szép szavakkal a tisztikar nevében a járásbíró, ki a jó kívánalmakért köszönetet mondott. — A délutáni isteni tisztelet után a bányaigazgatósági tisztikar is egybegyűlt a kamaraházi nagyteremben, a mikor is Kachelmann Farkas kir. bányatanácsos, dicsőségesen uralkodó, szeretett koronás királyunk, királynénk és a királyi család tagjaira mondott megleghangú, rövid üdvözlőlevelét, melyet a nagy számban egybegyűltek megéljeneztek. Megéljenezték Kachelmann Farkas azon szavait is, melyekkel Hüttl József bányaigazgatót éltette. — Ugyancsak e délután tisztelgett a városi tisztikar az agg Goldbrunner Sándor nyug. városi főispánnal is. — Ujév napján a rendőrkapitányság személyzete Kuti István alkapitánynyal az élén üdvözölte szeretve tisztelt főnökét, Krausz Kálmán főkapitányt, ki látható meghatottsággal válaszolt Kuti Istvánnak meleg bensőséggel elmondott szép üdvözlőlevelére.

— **Törv. hat. bizottságunk** 1897. évi január havi rendes közgyűlése e hó 12-én fog megtartatni, melyen alkalmasint Horváth Béla főispán fog elnökölni. A tárgyalás alá kerülő ügyek közül, kiemeljük a következőket: Polgármester jelentése, a tisztviselők fizetése felemelésének jóváhagyása, a városi babaasszonyi állás betöltése, a városi kórháznak közkórházzá leendő átalakítása és a rendőrkapitányi hivatalnak mult évről szóló jelentésének felolvasása.

— **A selmeczbányai polgári társas-kör** — mint előre jeleztük — 1897. évi január hó 9-én a Sembery-féle teremben a resiczai szerencsétlenek családjai, a helybeli Magyar Közművelődési Egyesület és saját pénztára javára ének- és zenével egybekötött társas-estélyt rendez mely igen sikerültnek ígérkezik s melyre a meghívók már szétküldtek. Kezdeté 1/28 órakor. Az előadásokat táncz követi. Családjegy 3 korona, személyjegy 1 korona. — Jegyek előre válthatók Joerges Ágost özvegye és fia könyvkereskedésében és este a pénztárnál. A hölgyek kéretnek egyszerű ruhában megjelenni.

— **Adomány.** Margótsy János gyógyszerész úr az Akad. Segélyző Egyesületnek 5 forint adományt küldött, miért az egyesület elnöksége ezennel is hálás köszönetet mond.

Tűzoltó bál lesz február 20-án, így határozta azt el az elmult hetfőn tartott tűzoltó társulati választmány. A bál elnökévé Pauer János akad. titkár és tűzoltó főparancsnok lett megválasztva. Feleslegesnek tartjuk elmondani, hogy jó kedv és kedélyesség dolgában a tűzoltó bál eddigelé ritkította parját és hisszük, hogy ez most is így lesz.

— **Az „Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület“** választmányja, 1897. évi január hó második szombatján, d. u. 5 órakor a bányatörvény-széki épület nagytermében „felolvasással összekötött“ rendes ülést tart. Felolvasó: Richter Géza, kir. mérnök ur. A felolvasás tárgya: „A galicziai Petroleumvidéken lett tanulmányut leírása“.

Rendőri hírek. Vakmerő lopás. Sylvester éjjelén a fémkohó telepen lakó Platzer Sándor kir. mérnök kárára vakmerő lopás történt. Az eddig ismeretlen tettesek egy nehéz üstöt és hat kappant loptak el. A lopást azért nevezzük vakmerőnek, mert tudunkkal a kohótelepen nemcsak egy, de két éjjeli ór van alkalmazva, kik, ha kellő éberséggel őrködnek, a lopást bizonyára megakadályozhatták volna; különösen a nehéz üstöt nem egy könnyen vihették volna el a tolvajok. — Súlyos testis értéssel végződött verekedés történt mult szombaton délután a Györgytárna melletti útvonalon az Ivanics és Schwartz testvérek majoros gazdák között, kik különben is hírhedt verekedők. A verekedés közben Ivanics Jánost annyira összeverték, hogy súlyos sebei folytán a városi kórházba kellett szállítani. A verekedésről a kapitányságnál jelentés tétetvén, Kuti István alkapitány Aschner Ferencz rendőrtiszt és két rendőr kíséretében azonnal a helyszínére sietett, a tetteseket letartóztatta és a súlyosan sebesült Ivanics Jánost a kórházba szállíttatta. Az ügy a járásbírószághoz tétetett át, hol a vizsgálatot Liha Antal járásbíró vezeti. — **Sirfosztogatás.** Stedronné nagyon szerette kis elhalt gyermekét és a mikor csak lehetett, virágbokrétát tett a kis halottnak az alsó rom. kath. temetőben fekvő sírjára. Így történt, hogy az elmult év utolsó napján vagyis Sylvesterkor szintén szép virágbokrétát tett kis gyermeke sírjára s midőn azután néhány órával később ismét oda vonzotta anyai szeretete, nagy meglepetéssel vette észre, hogy a szép csokor a kis sírről eltűnt. Azonnal Racskó volt sírásóra esett gyanuja és bizonyos kedélyfelháborodással rohant annak lakásába, hol csakugyan az egyik szekrényen díszlett a kis halottnak szánt csokor. Azt onnan elragadta, visszahelyezte a szomorú dombocskára és a sirfosztogatót feljelentette. — Istenem, micsoda kedélyvilága lehet egy oly embernek, ki a szomorú sírről szedett virágokban otthon örömet lelt. — **Kitüntetés rendőrk.** Főkapitányunk a rendőr személyzet szolgálati buzgalmanak serkentésére az ujév alkalmából a következő rendőröket tüntette ki: Harrach János közrendőr val. őrzetetővé, Hatala József őrzetető címzetes tizedessé, Szohurek Antal címzetes őrzetető címzetes tizedessé, Longauer Antal és Páles Béla közrendőrök címzetes őrzetetőkké lettek előléptetve. — **Veszélyes fenyegető dzs.** Chladni József Ferencz-József aknai bányamunkás e hó 3-án Erős Lajost vasuti kalauzt, a Selmecz—Garamberzenze közt közlekedő vonaton jegyvizsgálat közben sértő kifejezésekkel illette, sőt a tárisznyáján lévő kést kirántva azzal a kalauzt megszurni akarta; ez azonban a kést kiragadta Chladni kezéből. Az eset természetesen a rendőrkapitányságnál feljelentetett és az éles, erős és mint korpus delikti beküldetett. Chladni ellen a vizsgálat folyamatban van.

— **Ama bizonyos lyuk** ott a Takáts boltja mellett még mindig ott tátong és veszélyezteteti az élénk forgalmu helyen a járást-kelest. Most már határozottan kívánjuk, hogy az aknába vezető nyílás eme lyukas fedele eltávolíttassék és egy új erős fedéllel elláttassék.

— **Huszonöt éves emlékünnap.** Kinek jutott volna eszébe, hogy ez ujév hajnalán 25 év mult el azóta, hogy a Joerges-nyomda működik, és mondhatjuk, mindeddig általános meglegedésre működik. De eszükbe jutott ez derék nyomdászainknak, akarom mondani a Joerges-féle nyomda mostani személyzetének, Meg is lepték a régi czéga főnökét Joerges Ágost urat egy igen szép kivitelű emléklappal, melyen a mostani nyomdászszemélyzet nevei Langenthal Ferencz a veterán nyomdavezető nevével az élén, bennfoglaltatnak. Maga az üdvözlőlevel igen szellemes kis versbe van foglalva. A jubiláns e meglepetést szép szavakkal köszönte meg. — Mi, kik csak post festa nyertünk ezen örömmünnepről tudomást, egész őszinteséggel és melegséggel járulunk hozzá nyomdászaink jó kívánalmaihoz.

— **Krausz Kálmán** főkapitányunk arcképét és rövid életrajzát hozza a kitűnően szerkesztett „Rendőri Lapok” mult évi 54-ik száma. A közleményt szösz szerint itt reprodukáljuk: „Krausz Kálmán Selmezbányai sz. kir. város rendőrfőkapitánya. Született Selmezbányán, 1866. évi április hó 15. napján. Édes atya szintén főkapitánya volt Selmezbányára sz. kir. városának. A középiskolákat Selmezbányán és az esztergomi benzés főgymnasiumban végezte, ez utóbbi helyen tette le 1883. évben az érettségi vizsgálatot is. Ezután a budapesti egyetemen jogkari hallgató volt, közben leszolgált az egyévi önkéntességet és 1887. évi június havában elvégezte a jogi tanfolyamot, kir. járásbírói joggyakornok és 1888. évben aljegyző lett. E közben letette a jogtudományi, majd az államtudományi államvizsgát és 1888. év végén átlépett közigazgatási szolgálatba; Selmezbánya sz. kir. városánál közigazgatási tanácsosi és árvaszéki ülnöki állásra választatván meg. Az 1892. évben Selmezbánya sz. kir. város főkapitányává nevezetett ki. Mint főkapitány rövid idő alatt tekintélyt szerzett az előbb kevésbe vett rendőri hivatalnak; megalkottatta a rendészeti szabályrendeletet, mely szerint a rendőrök szükség esetén fegyverüket használhatják s mely szerint a rendőrtisztviselők egyenruha hordására kötelezték. Képünk egyenruhában tünteti föl Selmezbánya sz. kir. város főkapitányát.” Ehhez még hozzátesszük, hogy Krausz Kálmán az összes törvényhatósági joggal bíró városok főkapitányai közül korra nézve a legfiatalabb és hogy tartalékos tüzérhadnagy.

— **A kanyaró** városunkban járványszerűen még egyre tart úgy, hogy igen kevés gyermeket kimél meg. A szülők megnyugtatóra ismételtük azonban, hogy a betegedések igen enyhe lefolyásúak és, hogy halálozás e bajban eddigelő egyáltalán nem történt. Tekintettel mégis a tömeges megbetegedésekre, a polgármester jónak látta az iskolákat 14 napig bezáratni.

— **A F. M. K. E. perzselyei** e hó 2-án lettek a rendőrkapitányi hivatalban felbontva és azokban a következő összegek találtak: 203 sz. (Róth Bódog sörészarnokában) 17 kr.; 198 sz. (akad ifjúsági körben) 1 frt 16 $\frac{1}{2}$ kr.; 194 sz. (Irmler János sörészarnokában) 5 frt 80 kr.; 199 sz. (Tuschl Gusztáv czukrászdájában) 44 kr.; 200 sz. (régí kaszinó) 6 frt 12 kr.; 197 sz. (polgármesteri hivatal) 1 frt 45 kr.; 201 sz. (Bogya János vendéglőjében) 3 frt 62 kr.; 205 sz. (polgári társaskör) 70 kr.; 195 sz. (Markus czukrászdájában) 1 frt 98 kr.; 191 sz. (Gulfreind Samu vendéglőjében) semmi; 192 sz. (Hungária szállóban) 18 kr és így összesen 30 frt. 99 $\frac{1}{2}$ kr, mely eredmény nem nevezhető fényesnek. Krausz Kálmán főkapitányunk elhaltározta, ebből kifolyólag, hogy Róth Bódog és Gulfreind Samu vendéglősök többé perzselyt nem kapnak, hanem Szöllő-Szálloda és Heim Antal vendéglője kapja.

— **Vidéki hírek.** Templomtűz. Garam-Réven az elmúlt ősszel egy Mária szobrot emeltek az ottani templomban. Szilvester estén a harangozó bement a templomba egy halottért harangozni. Azalatt, míg ő harangozott, gyermekek belopózkodtak a templomba s a Mária szobor mögé dobált gyertyadarabok közül egyet meggyújtottak, hogy kezüket melegítsék. Midőn azonban hallották, hogy a harangozó jön, ijedtükben az égő gyertyát a szobor mögé dobták, melytől a többi gyertya darab is tüzet fogott. A harangozó mit sem sejtve bezárta a templomot. Mire a tüzet észrevették, a szobor teljesen leégett. A kár cirka 150 frt. A bárányhimlő miatt Zsarnóczán bezárt óvodát e napokban ismét megnyitották.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban közöltük, hogy a kiállítási érme, diszoklevelek lettek a város háza tanácstermében kiosztva. Ezt helyre kell igazítanunk; a mennyiben nem az érme és diszoklevelek, hanem a helybeli iparos segédek és tanoncok által nyert kiállítási jutalmak lettek azon a napon kiosztva.

— **Népmozgalmi kimutatás.** Az elmúlt december hónapban született 10 fiu, 10 leány gyermek összesen 20. Meghalt 7 éven aluli gyermek 7; 16 éven aluli 1; 30 éven aluli 4; 50 éven aluli 4; 50 éven felüli 11. Öngyilkosság és erőszakos halál volt egy-egy. Ragályos betegségben (hagymában) meghalt négy.

— **Pályázatok.** A szélaknai m. kir. bányahivatal kerületében egy ácsmesteri, a selmezbányai kir. bányagazgatóságnál egy hajdui állásra pályázat hirdettetett.

— **Sport.** Ez az a bűvös ige, melyre annyi szem felesillan, annyi arc kipirul. A sport a mai kor legkedveltebb fejedelme, ki mindig több tért hódít, mindig több és több hívet gyűjt kibontott zászlója alá. És nincs évszak, nincs időjárás, mely gátat vetne neki. Bérc és reneteg erdő, mező, rónaság és tó, folyam hulláma, sőt még a levegő is meg van nyerve a sportnak. A nyár heve hiába éget, a tél zimankós lehellete

hiába fagyaszt mindent, a sport virágzik elhervadhatlanul, elpusztíthatlanul. Néha, igaz, az időjárás szélsége kissé boszantja a sport bizonyos nemét kizárólag kedvelőket; így volt ez most, midőn a lanyha december annyira fukarkodott a hóval és kivált a hideggel, hogy a „koresolyázó részvénytársaság” tagjai már kissé savanyu ábrázattal nézegették részvényeiket, s nem egy fiatal hölgy már busan felsohajtva tekintett az eddigelő haszontalanul elő keresett koresolyákra. De hát, végre, a türelem rózsát — akarjuk mondani: koresolyapályát terem. Nehány tiszta, csillagos éj s hozzá kis csipős éjszakai szél szép, sima tükröt varázsolta a koresolyatérre, melyen most oly vidám, pezsgő élet folyik, mint akár a — bálteremben, akartuk mondani; de belátjuk, hogy evvel csak megsértenők a jégpályát, mely mindenestre előbbre való; mert nézzük csak, mily rózsásak a hölgyek orcái, mily ragyogók szemek, mi a fogadás, hogy e rózsás arcok, e ragyogó szemek a jégpályán teremnek?! Legyen tartós ez a jég, melynek átvitt érteményben épenséggel nem vagyunk barátai. Hadd örülhessenek hölgyeink is a sportnak, melynek, e városban, eddig csak ezen nemét gyakorolják; legalább csak igen kevés kivételtől van tudomásunk. Az urak már szerencsésebbek e tekintetben, mert nemcsak a koresolyázás, hanem a vadászat sportját is űzhetik. Igaz, hogy kissé szomoruk voltak e téren nálunk a kilátások, s eltekintve attól, hogy némely fiatal ember annyira elveti a sulykot, s azt állítja, hogy szarvasok is találhatóak itt, bizony a vadászat inkább fegyveres turistaséta volt, mert a szegény s úgy is elég gyér tapsifüleseket valami járványos betegség pusztítja elannyira, hogy ma holnap itt az egész messze környéken legföllebb csak festve láthatunk majd nyulat. De némileg megvigasztalhatta nímrodainkat az, hogy a sertés vad nagyobb kondákban és gyakrabban mutatkozott s így a vadász szenvedély ki lehetett elégitve, s kielégethető e hó közepén tul is vaddisznóra nem terjedvén ki a tilalom. Ujabbán a sport egy másik neme is ütött tanyát e városban, a vivás. Mint már említettük is, Zolnay Viktor, vivómester, ad leckéket a legújabb rendszerű vivásból, mely tagadhatlanul sokkal előnyösebb a régibb rendszerünél. Kár, hogy e jeles vivómester nem telepedhetik meg állandóan Selmezbányán; de társadalmi viszonyaink még nem annyira fejlettek, hogy ilyféle kívánságaink lehessenek. Azt azonban örömmel el kell ismernünk, hogy ujabbán a sport nálunk is kedvező talajra talált s reméljük, hogy tovább is fejlődni fog.

— **Vizkereszt; farsang!** Hej, szinte zsbongást érez lábaeszkáiban már e szavak hallatára is sok leány, kivált, ha először lép majd a báli terem sima padolatjára. Hiába, a tüzes vérű fiatalság nem lát mást a vizkereszt ünnepében, mint a farsang kezdetét. Ha nekem most annyi ezer forint volna a zsebemben, mint a hány hamis, pajkos gondolat foglalkozik a farsanggal, megvásárolhatnám a chinai császár összes vagyonát sőt magát is ráadásul. Milyen okos ember is volt az, ki a farsangot kitalálta! Szabad akkor ölelkezni — nyilvánosan, zeneszó mellett; senki sem szólhat meg érte; sőt még a ki legtöbb férfi karjaiban pihent, azaz hogy, dehogyan pihent, hanem végig, köröskörül száguldozott, akarom mondani, lejtett a teremben, az a legünnepeltebb, kire társnői irigyen pillantanak. De nem sokat beszélék erről, mert veszem észre, az eszmemenetem is farsangoló kedvben van s összevissza kóborol mindenfelé, mintha csak valami képzelt szép dominót (!) nem! — mondjuk: dominát keresne, ki villogó szempárral, kecses mozdulatokkal ígétetbe ejtette. Ah, milyen fölséges is az olyan álarcos bál! — ha megvan a kellő szellemesség hozzá. A jelmez szabadalmat ad a hölgyeknek szépségük bájaikat jobban érvényesíteni mint akármilyen más toaletben s a kis bársony álarc alatt mily fesztelenül cseveghetni! S mily rettentőket hazudik az ember, midőn mondja: „Szép maszk, ismerlek!” Dehogyan ismerlek! Hiszen ha ismernék, nem úgy szólítanának meg! De hát, a ki ostromra készül, nem kezdi mindjárt öreg ágyúval, nem-de?! És higység el, uraim és hölgyeim! nem mindig üres szólam, csengő-bongó, de tartalmatlan szósallang az, mi olyankor két egymás mellé került maszk között suttogva enyelg; néha akkor tárul ki igazán a szív legelrejtetteb zuga. De hiába igyekezel elkapni a hüvös pillanatot; felcsengő dévaj kacagás zavarba ejt, s a mit komolyan mondva hallottál, arra a kacagás álarcza a bohóság jellegét ölti. S te duzzogva a megoldatlan rejtély miatt, egy vagy több korty itallal lecsillapítod a farsangi kedvből már-már komolyabb érzelmre térő szivedet. Eh, mit; mulassunk tovább! Húzd rá cigány, hogy a lelkem felkacagjon, hogy a szívem megszakadjon! — Csalfa a maszk, csalfa az élet! S az a valódi bolond, ki még farsangon, álarcos bálon sem tud mulatni.

(— álarcz.)

Vakmerő lopás,

vagy egy keserves bakter- história
A kohótelepen lakók
Nagyon biztonságban alvók;
Mert személyen és vagyonon
Örköd két bakter, de folyton.
Mégis megtörtént az eset.
Hogy egy üst ott elesenelett.
S hogy az üst csak egy magában
Ne busuljon uj honában,
Vele vittek kappanyokat,
Még pedig jól hizlaltakat.
A kohótelepen lakók,
A kik biztonságban alvók, —
Borzasztón elesodálkoztak
Hogy merni csak vállalkoztak
Ilyen tette ott hol folyton
Két bakter örköd vagyonon. —
De mi történt? egy reggelen
A két bakter nincs a helyen.
Hová lelt hát a két bakter?
Csaknem szurta le a sakter?
Dehogyan, őket is ellopták,
Mert az éjelt átaludták,
Lévének ők is ott lakók . . .
És így biztonságban alvók.

H I R D E T É S E K.

Apró hirdetések.

Ezen hirdetési rovatban minden hirdetésért egy korona fizetendő és felvilágosítást ingyen ad a kiadóhivatal.

Megvételre kerestetik 14 db. népbanki részvény.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

Aiulirott bátorodom a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

női ruha szabászati tanfolyamot nyitok, mely 4—5 hétig fog tartani. Ki hajlandó volna oktatást nyerni, az sziveskedjék 1897. évi január 12-éig nálam jelentkezni, hol úgy a tanítási díj, mint egyéb iránt is felvilágosítást nyer. Lakásom: Pech Antal utca, I/24. sz. Hovorka-ház. Selmezbányán, 1896. decz. 30-án.

Tisztelettel
Zanzotto Vilma.

BUXBAUM LÁSZLÓ

ÓRÁSMESTER.

Elvállal mindennemű fali és zseb-órajavitást, melyet jutányosan és pontosan eszközöl. A pachertároi tér fölötti Buxbaum-féle házban.

A n. é. közönség becses tudomására vagyok bátor hozni, hogy Selmezbányán, a főtéren fekvő Wankovits-féle ház sarokboltjában egy egészen ujonnan berendezett, a modern igényeknek teljesen megfelelő, a legkülönbébb s legfinomabb hazai, francia és angol legdivatosabb szövetekkel dúsan felszerelt

szabóüzletet

nyitottam.

Azon körülmény, hogy sok éven keresztül voltam a Czemmel és Mannheim országszerte jó hírnévnek örvendő nagy szabócéz társtulajdonosa és üzletvezetője, elég biztosítékot nyújthat a n. é. közönségnek arra nézve, hogy mindennemű igényét úgy a szövet nyújtás, mint a szabászat terén és a tartós és divatos kivitelen kielégíteni képes leendek.

Nagyrabecsült pártfogását kérve maradok kitűnő tisztelettel

Selmezbányán 1896. szept. havában

Czemmel György

szabóüzlet-tulajdonos.